

Vergaderjaar 2009–2010

30 517

Evaluatie van hoofdstuk 13 van de Telecommunicatiewet

Nr. 23

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 augustus 2010

Inleiding

Blijkens het verslag van het Algemeen Overleg over de evaluatie van hoofdstuk 13 van de Telecommunicatiewet, vastgesteld op 14 januari 2010, Kamerstuk 30 517, nr. 16, is van de zijde van uw Kamer naar voren gebracht dat in Nederland vaker telefoon- en internetgegevens worden afgetapt ten behoeve van de opsporing dan in veel andere Westerse landen. Dit wordt bevestigd door meerdere onderzoeken. Hoewel cijfers uit verschillende landen moeilijk met elkaar zijn te vergelijken – enerzijds omdat de rechtsstelsels te zeer van elkaar zouden verschillen (Kamerstuk 30 517, nr. 6) en anderzijds omdat de cijfers afkomstig zijn uit verschillende bronnen – roept deze bevinding vragen op over de wijze waarop de telefoon- en internettaps in Nederland als opsporingsinstrument worden gebruikt.

Enkele fracties hebben vragen gesteld over de verklaring van de hoge aantallen tapbevelen in Nederland, het (mogelijke) gemak waarmee het middel wordt ingezet, de explosieve toename van internettaps en de resultaten die de grote hoeveelheid taps daadwerkelijk opleveren. Door de Vaste Commissie voor Justitie is de vraag gesteld of in alle gevallen waarin verdachten of andere betrokkenen worden getapt, zij steeds conform art. 126bb Sv hiervan achteraf op de hoogte worden gesteld.

Om een antwoord te kunnen formuleren op de genoemde vragen, heb ik tijdens het voornoemde Algemeen Overleg over tapstatistieken een onderzoek toegezegd naar de toepassing van de telefoon- en internettaps in Nederland bij strafzaken, en naar de wijze waarop dat in enkele ons omringende West-Europese landen gebeurt (TK 2009–2010, 30 517, nr. 16). Recentelijk heeft het Wetenschappelijk Onderzoeks en Documentatie Centrum (WODC) mij geïnformeerd over de uitvoering, de start en de doorlooptijd van het onderzoek. Het onderzoek zal in oktober van dit jaar starten. In het najaar van 2011 zullen de resultaten beschikbaar komen.

Probleemstelling en doel van het onderzoek

Het onderzoek en de gedetailleerde onderzoeksvragen zijn gebaseerd op een tweeledige probleemstelling die enerzijds ziet op het gebruik van de tap in Nederland en anderzijds ziet op een vergelijk met het gebruik van de tap in andere West-Europese landen.

Het doel van dit onderzoek is inzicht te verkrijgen in het feitelijke gebruik van de bijzondere opsporingsmethode van de telefoon- en internettap in de opsporing, vervolging en bewijsvoering in strafzaken. Tevens beoogt het onderzoek inzicht te bieden in de wijze waarop rechters commissarissen (RC's) omgaan met het op vordering van de officier van justitie verlenen van de machtiging voor een tapbevel en in de redenen waarom en mate waarin zij al dan niet overgaan tot het verlenen van een machtiging. Voorts beoogt het onderzoek inzicht te verschaffen in de naleving van de verplichting tot notificatie in de praktijk.

Een tweede doel van het onderzoek is inzicht te bieden in de wijze waarop de tap in de ons omringende landen wordt ingezet, waarbij wordt beoogd eventuele verschillen in het gebruik van dit opsporingsmiddel te verklaren.

De resultaten van het onderzoek zullen u met een begeleidende kabinetsreactie te zijner tijd worden aangeboden.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin